

Một Hai Ba Bốn Năm

Mỗi bàn tay em năm ngón
ngón nào anh cũng hôn
có khi hôn dập dồn
có khi cầm để miệng.

Bàn tay em thương mến
vẫy chào anh ngày về
từng giọt mưa lặn đi...
Không! - Nước mắt em đọng đó!

Bàn tay em năm ngón nhỏ
khóc ngắt ngày anh đi
Tân Sơn Nhứt còn gì?
Chiều mưa...Lá me rụng!

Em của anh bé bỏng
là vàng trắng anh bông,
là tấm áo em hồng
hẹn ngày mai hoa nở...

Buồn chớ, đi và ở
ai khiến cảnh tình này?
Hỡi bàn tay bàn tay
bàn tay và tóc rối...

Anh đi em chờ đợi
anh về thì em mừng
Đời lại Có như Không!
Đời là...Không và Có!

*Bàn tay năm ngón nhỏ
Nước Non thì Muôn Năm!
Những con số mình cầm
hay từng trang Lịch Sử?*

Trần Vấn Lệ